OSNOVI ELEKTROHEMIJE

OKSIDACIJA I REDUKCIJA GALVANSKI SPREG ELEKTROLIZA

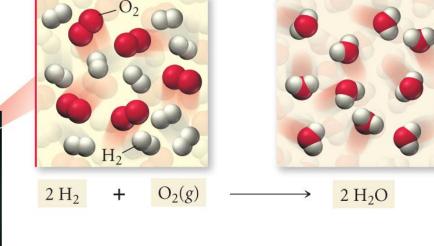
OKSIDACIJA I REDUKCIJA

- OKSIDACIJA otpuštanje elektrona
- REDUKCIJA primanje elektrona
- $Fe^{2+} 1e^{-} \rightarrow Fe^{3+}$
- $Sn^{4+} + 2e^{-} \rightarrow Sn^{2+}$
- Oksidacija i redukcija uvek teku zajedno (redoks ili oksido-redukcione reakcije)
- 2 Na + $Cl_2 \rightarrow 2$ NaCl

Oksidacija sa kiseonikom

$$2 H_2(g) + O_2(g) \longrightarrow 2 H_2O(g)$$

Vodonik i kiseonik u balonu reaguju i nastaje vodena para

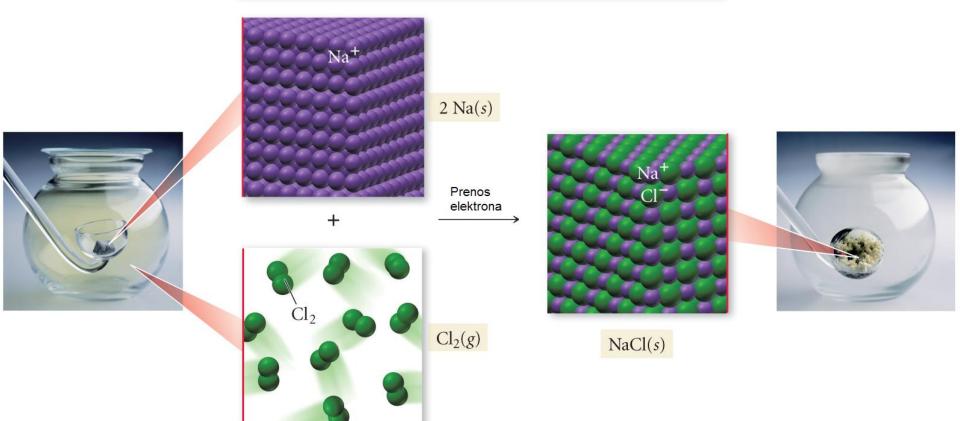

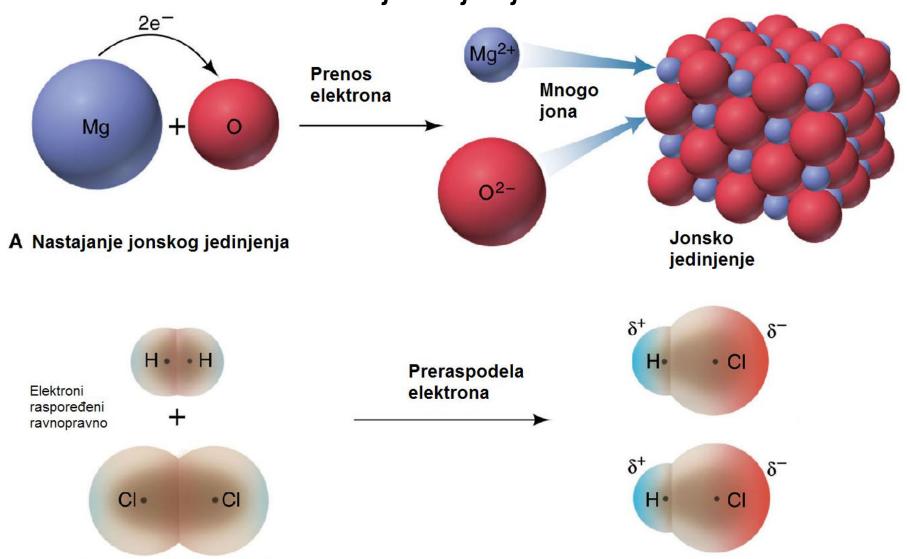
Oksidacija bez kiseonika

$$2 \operatorname{Na}(s) + \operatorname{Cl}_2(g) \longrightarrow 2 \operatorname{NaCl}(s)$$

Elektroni se prenose sa natrijuma na hlor pri čemu nastaje natrijum-hlorid. Natrijum se oksidiše a hlor se redukuje.

Oksidoredukcioni procesi prilikom nastajanja jedinjenja

B Nastajanje kovalentnog jedinjenja

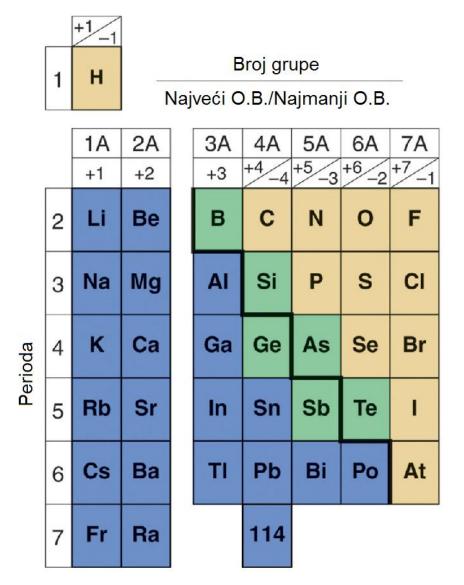
OKSIDACIONI BROJ

- oksidacioni broj predstavlja merilo oksidacionog stanja atoma koje se menja u reakcijama oksido-redukcije
- oksidacioni broj je neka vrsta uslovne jedinice i pripisuje se pojedinom atomu, bilo da se nalazi u nekom molekulu, složenom jonu, ili u elementarnom stanju.

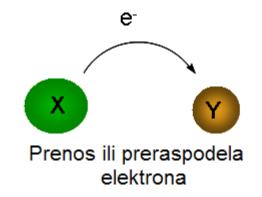
OKSIDACIONI BROJ Pravila za određivanje

- Svi hemijski elementi u elementarnom stanju imaju oksidacioni broj jednak nuli.
- Svi jednoatomni joni imaju oksidacioni broj koji odgovara njihovom stvarnom naboju.
- Pojedini hemijski elementi imaju, uglavnom, uvek isti oksidacioni broj u svim jedinjenjima.
- Tako, kiseonik ima uvek oksidacioni broj -2, (izuzetak peroksidi) vodonik ima uvek oksidacioni broj +1, H (izuzetak hidridi metala H), alkalni metali imaju uvek oksidacioni broj +1a zemnoalkalni metali imaju uvek oksidacioni broj +2,
- Zbir oksidacionih brojeva atoma elemenata u molekulu hemijskog jedinjenja uvek je nula.
- Zbir oksidacionih brojeva u složenom jonu odgovara njegovom naboju.

Najveći i najmanji oksidacioni brojevi elemenata glavnih grupa u periodnom sistemu

Terminologija u opisivanju oksidoredukcionih procesa

X gubi elektron(e) Y prima elektron(e)

X se oksidiše Y se redukuje

X je redukciono sredstvo Y je oksidaciono sredstvo

X povećava svoj Y smanjuje svoj oksidacioni broj oksidacioni broj

Hemijske jednačine oksidoredukcionih reakcija

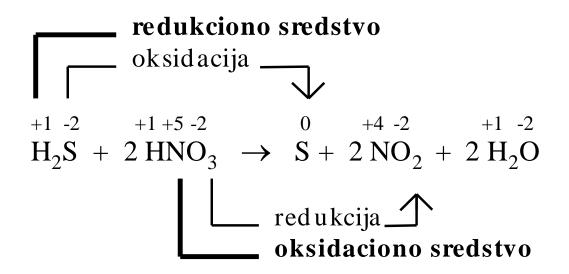
$$8 \text{ H}^+ + \text{MnO}_4^- + 5 \text{ Fe}^{2+} \rightarrow \text{Mn}^{2+} + 5 \text{ Fe}^{3+} + 4 \text{ H}_2\text{O}$$

Redukcija: 8 H⁺ + MnO₄⁻ + 5 e⁻ \rightarrow Mn²⁺ + 4 H₂O

Oksidacija: $5 \text{ Fe}^{2+} \rightarrow 5 \text{ Fe}^{3+} + 5 \text{ e}^{-1}$

OKSIDACIONA I REDUKCIONA SREDSTVA

- Oksidaciono sredstvo je supstanca koja je sposobna da oksidiše drugu supstancu (pri čemu se sama redukuje)
- Redukciono sredstvo je supstanca koja je sposobna da redukuje drugu supstancu (pri čemu se sama oksidiše).

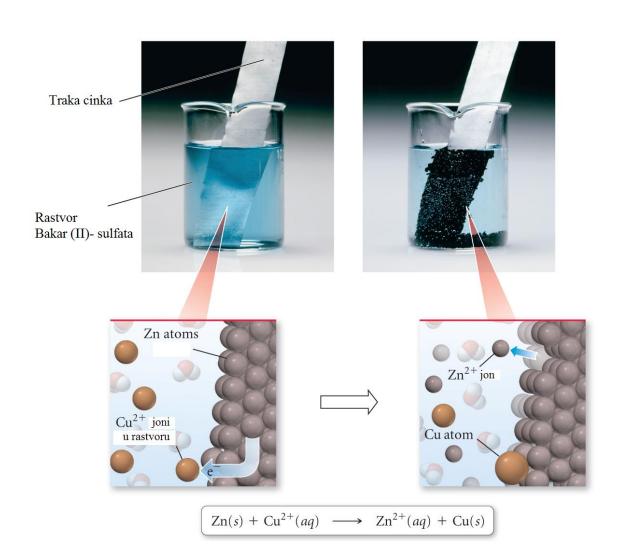

ELEKTROHEMIJSKI SPREG

- Elektrohemijski spreg se sastoji od dva metalna provodnika koji se nazivaju elektrode u dodiru sa elektroprovodnim medijumom koji se naziva elektrolit.
- Galvanski spreg daje struju na osnovu spontane redoks reakcije
- Elektrolitički spreg troši struju da bi se izvela redoks reakcija koja nije spontana

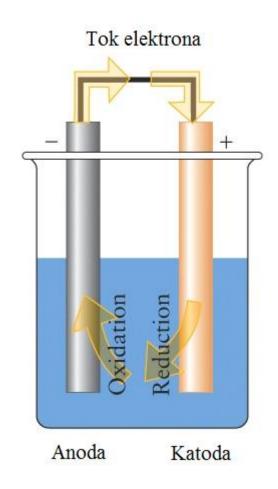
Galvanski spreg

Spontana reakcija: Zn(s) + Cu²⁺(aq) → Cu(s) + Zn²⁺(aq)

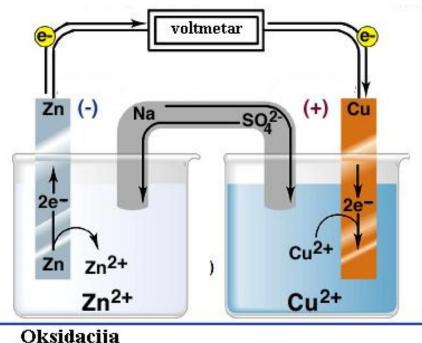

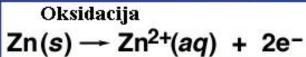
Galvanski spreg

Prenos elektrona se može iskoristiti za dobijanje energije u vidu električne struje – to jest na osnovu odvijanja redoks reakcija dobija se energija.

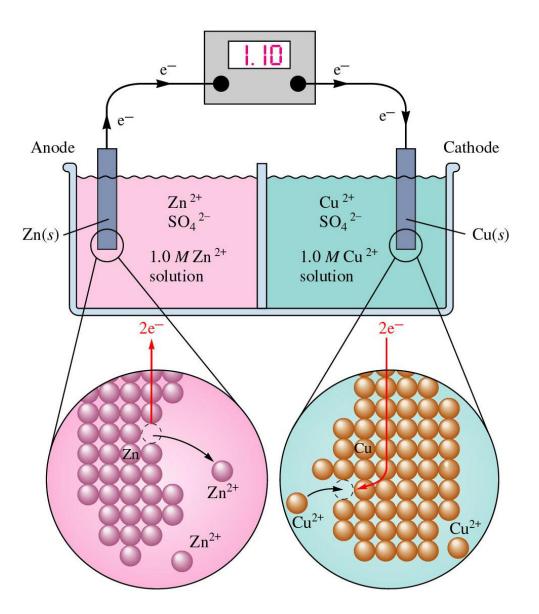
Rad galvanskog sprega Danijelov spreg

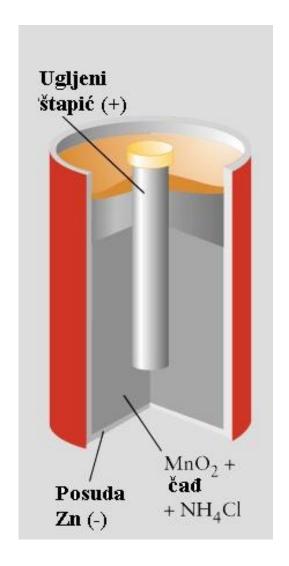
Danijelov spreg

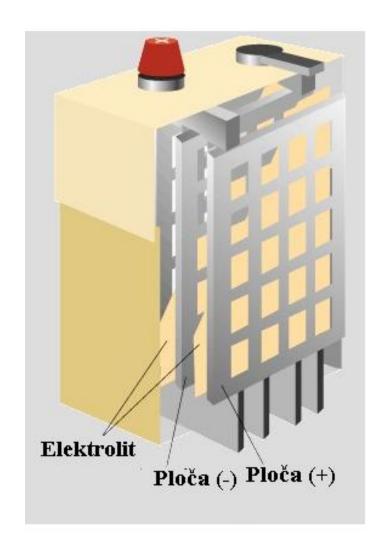

Izgled Danijelovog sprega

Galvanski spregovi u praksi

Akumulatori

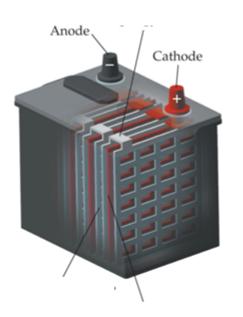
- Šest ćelija u seriji
- Elektrolit = $6 \text{ M H}_2 \text{SO}_4$.
- Anoda = Pb.

$$Pb(s) + SO_4^{2-}(aq) \rightarrow PbSO_4(s) + 2 e^{-}$$

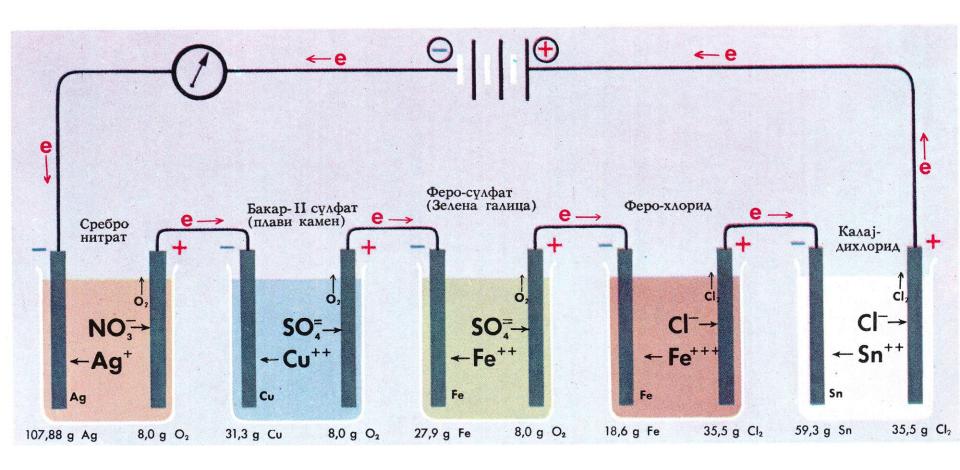
- Katoda = Pb sa PbO_2 .
- PbO₂ se redukuje

$$PbO_2(s) + 4 H^+(aq) + SO_4^{2-}(aq) + 2 e^- \rightarrow PbSO_4(s) + 2 H_2O(l)$$

- Napon po ćeliji = 2.09 V.
- Mogu se puniti, velika masa

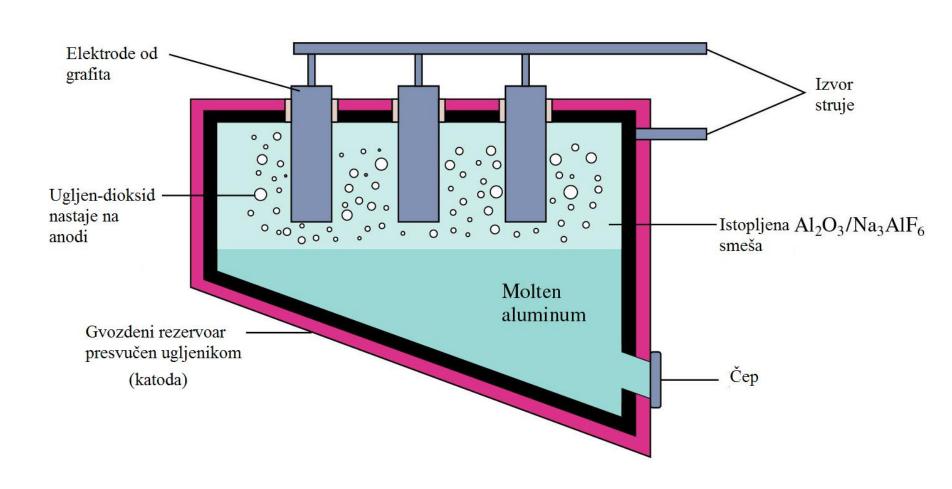

Elektroliza

Primena elektrolize

Dobijanje aluminijuma

Faradejev zakon elektrolize

$$m(B) = \frac{1}{z} \cdot M(B) \cdot \frac{Q}{F}$$

- m(B) masa supstance koja reaguje na elektrodi
- M(B) molska masa supstance B
- z broj elektrona koji je potreban za izdvajanje jednog atoma supstance B na elektrodi (Bz+ + z e- B)
- Q količina elektriciteta proteklog kroz elektrolizer dobija se po relaciji:
- Q = I.t, (C), gde je: I jačina struje (A)
- t vreme protoka struje, (s)
- F Faradejeva konstanta, iznosi 96 485 C/mol